

Llegenda de la Nimfa del Rec

Vet aquí que, molts i molts anys enrere, els habitants del petit **poble de Santa Eugènia de Ter**, situat en un lloc conegut com el **Pla de Girona**, van decidir construir un petit pont per tal de salvar el **riu Güell** i així comunicar-se millor amb la veïna ciutat gironina per tal de poder-hi anar a vendre les magnífiques llegums i hortalisses recollides a les seves productives **hortes**. De comú acord, els veïns decidiren encarregar la feina a un conegut mestre d'obres anomenat Guillem de Montfullà.

La construcció del pont s'inicià ràpidament però, quan ja estava quasi enllestit unes fortes pluges feren créixer les aigües del riu i la fúria de la seva corrent enderrocà tota l'obra construïda. El mestre d'obres, en veure aquell desgavell de pedres, es desesperà i digué als eugenienecs que només un dimoni podia fer en aquell lloc un pont que aguantés aquells forts aiguats. Tot seguit d'haver dit aquestes paraules se'ls aparegué el Dimoni en persona i, molt amablement, se'ls oferí a construir, en una sola nit, un pont prou fort capaç de suportar les investides de les aigües més furioses durant més de mil anys; a canvi però, ell es quedaria amb l'ànima del primer ésser viu que passés per sobre el pont. Els veïns acceptaren i aquell mateix vespre, a l'amagar-se el sol, el Dimoni s'arremangà i començà la construcció del pont.

Amb els primers raigs de sol, el Dimoni ja havia enllestit un sòlid pont de pedra d'una sola arcada que permetia creuar el riu amb totes les garanties. Ara només faltava que hi passés algun ésser viu per acabar de tancar el tracte. Però els astuts habitants de Santa Eugènia decidiren que, en comptes d'una persona, farien travessar un gos pel nou pont per tal que el Dimoni n'hi prengués l'ànima tal i com havien pactat. Aquesta jugada no va agradar gens al Dimoni que, cansat per l'esforç de la nit, es volgué venjar dels habitants del poble.

I, ... com va portar a terme la seva revenja? Doncs, convertint en nimfa a la primera nena que travessés el pont; la faria invisible i l'obligaria a viure entre les aigües del poble de Santa Eugènia per a tota l'eternitat.

Quan ja tots els veïns tornaren cap a les seves cases, satisfets per disposar d'un sòlid pont i per haver enganyat al Dimoni, una nena de dotze anys anomenada Gènia, una de les sis filles de **can Ninetes**, amb tota la il·lusió del món, creuà el riu Güell per aquell nou pont tant bonic. Just una passa després d'haver-lo travessat la nena desaparegué.

Invisible per tothom i condemnada a vagar sense rumb per les aigües de la població, decidí habitar en el rec que travessa el poble, i més encara quan, a sobre d'aquest, hi construïren una gran **fàbrica de filats**, convertint-se així en la **Ninfa del Rec**,

Per sempre més, visqué sota la fàbrica en un espectacular lloc que ella batejà com la **catedral de la Marfà**, abandonant-lo només en nits de lluna plena per rondar per tots aquells llocs del poble per on hi corre l'aigua per, al final, just abans de sortir el sol, acabar pujant dalt de tot d'un **til·ler centenari** des del qual podia divisar el **pont del Dimoni**, origen de la seva maledicció.

Encara avui, hom diu que a les nits de pleniluni, els habitants de Santa Eugènia senten els seus laments quan passen prop de llocs relacionats amb l'aigua com la **font de la plaça del Poble**, la **sèquia Monar**, el vell **safareig**, les **hortes**, els antics **molins** de farina i paper, ... , fins i tot a la **plaça del Barco**. Tot i que alguns diuen que tant sols es tracta del soroll que fa el vent al passar per dins les aspes de l'antiga **turbina** de la fàbrica.

.....

Segons un antic document amagat dins la Marfà i trobat l'any 2000 quan la fàbrica cessà la seva activitat, hi ha una manera de desfer l'encanteri i que la Ninfa del Rec torni a la seva condició humana: que una nena de la seva mateixa edat - anys, mesos i dies - passi pel pont del Dimoni en direcció contrària a com ho va fer ella fa més tants i tants d'anys.

Malauradament el pont ja no hi és, ... DE MOMENT !

